

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Srednjobosanski kanton/Kanton Središnja Bosna
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 46 0 K 099168 22 Kž
Novi Travnik, 14.06.2022. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE !

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Lazarele Porić kao predsjednice vijeća, Darmina Avdić i Vesne Vujica, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mironije Jozak kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog M.H., zbog krivičnog djela Šumska krađa iz člana 316. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Federacije BiH, odlučujući o žalbi Kantonalnog tužilaštva Travnik, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 099168 20 K od 23.12.2021.godine, primjenom odredbe člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, na sjednici vijeća održanoj dana 14.06.2022. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba Kantonalnog tužilaštva Travnik odbija se kao neosnovana i potvrđuje se presuda Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 099168 20 K od 23.12.2021.godine.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Bugojnu broj 46 0 K 099168 20 K od 23.12.2021.godine optuženi M.H., primjenom odredbe člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, oslobođen je od optužbe da je počinio krivično djelo Šumske krađe iz člana 316. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije BiH. Istom presudom je odlučeno da se oštećeni N.K. u cijelosti upućuje na parnični postupak radi ostvarivanja imovinskopravnog zahtjeva, a da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv te presude žalbu je blagovremeno izjavilo Kantonalno tužilaštvo Travnik zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Optuženi je preko svoje braniteljice Dijane Hadžijusufović, advokata iz Bugojna, podnio odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja ocjenjujući istu kao neosnovanu i predlažući da se žalba odbije kao takva, te da se potvrdi prvostepena presuda .

Kako stranke i braniteljica nisu tražili da budu obaviješteni o sjednici vijeća to je ista, shodno odredbi člana 319. stav 8. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, održana u njihovom odsustvu.

Nakon što je ovaj sud ispitao prvostepenu presudu u granicama žalbenih navoda, sukladno odredbi člana 321. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, odlučeno je kao u izreci iz slijedećih razloga:

Kada je u pitanju žalbeni osnov bitne povrede odredaba krivičnog postupka kantonalni tužitelj smatra da je prvostepeni sud učinio takvu povredu, jer je izreka presude protivrječna razlozima presude, a što je kao bitna povreda propisana članom 312. stav 1. tačka k) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, pa se u nastavku žalbe navodi da se proturječnost ogleda u tome što se u činjeničnom supstratu izreke optužnice ne navodi privatna šuma vlasništvo oštećenog K.N. nego se navodi da je bespravna sječa izvršena u privatnoj šumi na parceli tzv. Tvrdulja k.p.br. ... k.o. Ljubnić posjed oštećenog K.N. sin M.. Također, prvostepeni sud u obrazloženju pobijane presude u više navrata navodi da je sporno da li je bespravna sječa izvršena na parceli vlasništvo oštećenog K.N. što je u protivrječnosti sa dispozitivom izreke potvrđene optužnice, gdje se ne navodi da se radi o privatnoj parceli u vlasništvu oštećenog nego o privatnoj šumi koja je posjed oštećenog.

Prednjim žalbenim prigovorima neosnovano se ukazuje da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, a to prvo iz razloga što se citiranim žalbenim prigovorima ukazuje na protivrječnosti odnosno različitosti između opisa djela u optužnici s jedne strane i obrazloženja presude s druge strane, a na okolnost da li se radi o vlasništvu ili posjedu oštećenog nad šumom u kojoj je izvršena bespravna sječa, jer se protivrječnost u smislu bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH odnosi samo na izreku presude (kada je izreka sama sebi protivrječna) i na razloge date u presudi (kada je izreka protivrječna tim razlozima), ali ne i na protivrječnost između dispozitiva optužnice i razloga presude. Drugi razlog je taj što je prvostepenom presudom optuženi oslobođen od optužbe upravo za one radnje kako su one opisane u dispozitivu optužnice, dakle i u odnosu na to da je mjesto izvršenja djela u privatnoj šumi koja je posjed oštećenog, a ne vlasništvo.

U odnosu na žalbeni osnov pogrešnog utvrđenog činjeničnog stanja žalbom kantonalnog tužitelja se prigovara da prvostepeni sud, suprotno obavezi propisanoj članom 296. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, nije u dovoljnoj mjeri i pravilno cijenio iskaz svjedoka optužbe geometra Edina Krkić koji je službenim radnjama nedvojbeno utvrdio da je predmetna bespravna sječa izvršena na parceli k.p.br. ... k.o. Ljubnić posjed oštećenog N.K. sa dijelom 1/1 što je potkrijepljeno izvodom iz posjedovnog lista i skicom mjesta iz kojih se jasno može vidjeti da je ista sječa izvršena na parceli koja je u naravi šuma, iako sud u obrazloženju pobijane presude navodi da pomenuti svjedok nije utvrdio da oštećeni uživa i pravo vlasništva na navedenoj parceli, a kako ocjena nije ni u skladu sa dispozitivom optužnice, potom da sud pogrešno navodi kako je isti svjedok naveo da postoji mogućnost da su panjevi posječenih stabala na parceli koja je u vlasništvu optuženog, jer je iz iskaza ovog svjedoka jasno kako je kazao da je jedno stablo posječeno u neposrednoj blizini parcele optuženog, a drugo malo dalje, ali da nije sporno pitanje posjeda.

Ove prigovore drugostepeni sud prihvata kao osnovane, jer se nižestepeni sud nepotrebno iscrpljuje u utvrđivanju i obrazlaganju činjenice da li je šuma u kojoj je izvršena sječa u posjedu ili vlasništvu oštećenog, jer ta okolnost ne predstavlja bitno obilježje krivičnog djela koje se optuženom stavlja na terete obzirom da krivično djelo Šumske krađe iz člana 316. Krivičnog zakona Federacije BiH čini onaj ko radi krađe obori u šumi jedno ili više stabala, dakle ne označava se posjed ili vlasništvo nad tom

šumom kao vrsta stvarnog prava, nego je dovoljno da je sječa izvršena radi krađe, a s tim u vezi treba podsjetiti da je odredbom člana 286. istog zakona krađa definisana kao oduzimanje tuđe pokretnine od drugog (u objektivnom smislu), a s ciljem da njenim prisvajanjem učinilac sebi ili drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist (u subjektivnom smislu). Time se želi kazati da je za izvršenje predmetnog krivičnog djela dovoljno da je objektivna radnja izvršena u tuđoj, a ne u šumi počinioca.

Nadalje, kantonalni tužitelj s pravom ukazuje da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio činjenično stanje i kada je u pitanju mjesto izvršene bespravne sječe, jer dokazi na koje se u tom pravcu poziva tužitelj prvo u optužnici, a zatim i u žalbi, i po nalaženju ovog suda dokazuju da sječa jeste izvršena u privatnoj šumi oštećenog.

Međutim, i pored toga, konačno utvrđeno činjenično stanje, a naročito odluka prvostepenog suda kako nije dokazano da je optuženi počinio predmetno krivično djelo ipak se pokazuje kao pravilna i to iz razloga što ovaj sud nalazi kako nije dokazano da je optuženi pri vršenju sječe predmetnih stabala postupao umišljajno. Ovo iz više razloga od kojih je prvi taj da svjedok šumar F.A., koji je optuženog zatekao kako na udaljenosti od oko 50 metara od mjesta sječe motornom pilom obrađuje oborenu drvenu masu na svojoj livadi, nije odmah podnio prijavu protiv optuženog niti od njega oduzeo drvenu masu, jer je u prvi mah i sam smatrao da je šuma u kojoj je izvršena sječa vlasništvo optuženog M.H. za kojeg zna da na tom lokalitetu posjeduje šumu, pa pošto nije u to bio siguran sutradan je ponovo došao na lice mjesta i GPS aparatom utvrdio koordinate mjesta sječe i poslao ih u direkciju da bi tek nakon toga geometar Edin Krkić pomoću tih koordinata utvrdio da se mjesto sječe nalazi na parceli br. ... k.o. Ljubnić u posjedu oštećenog. Prema tome, ako šumar na licu mjesta nije mogao odmah znati da mjesto sječe nije u šumi optuženog nego oštećenog i da se to pouzdano moglo utvrditi tek pomoću odgovarajućeg uređaja i utvrđenih koordinata, onda je logično da je i optuženi u najmanje mogao biti u takvoj dilemi i da je zbog nehata mogao vjerovati da sječu vrši u svojoj šumi, a izvršenje predmetnog krivičnog djela iz nehata nije kažnjivo. Drugi bitan razlog koji ide u prilog prednjeg zaključka jeste nesporno utvrđena činjenica, također na osnovu iskaza svjedoka F.A., da u blizini mjesta sječe odnosno između šuma koje pripadaju optuženom i oštećenom ne postoje nikakvi znakovi razgraničenja, dakle ni međaši odnosno graničnici, ni ograda niti kakve oznake na stablima, a što jeste od značaja za utvrđivanje subjektivnog svojstva optuženog pri poduzimanju objektivnih radnji izvršenja djela u smislu da li je ili nije bio svjestan u čijoj šumi vrši sječu. Konačno, treći razlog jeste činjenica da je optuženi, sa skoro 50 godina starosti, takve životne dobi koja daje puni osnov za zaključak kako se radi o osobi kojoj je strano izvršenje bilo kojeg krivičnog djela, pa i predmetnog, jer isti ranije nikada nije osuđivan.

Kada se sve to ima u vidu onda se opravdano može izvesti zaključak kako nije dokazano da je optuženi bio svjestan da sječu vrši u tuđoj šumi i da je uz to još postupao sa ciljem da sebi pribavi protivpravnu imovinsku korist, a što sve čini bitno obilježje krivičnog djela koje mu se stavlja na teret u subjektivnom smislu, pa se slijedom toga i pobijana presuda pokazuje kao pravilna i zakonita kada je prvostepeni sud, primjenom odredbe člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH, optuženog oslobodio od optužbe. Zato se neosnovanim ocjenjuju žalbeni prigovori kantonalnog tužitelja prema kojima je kod optuženog postojao umišljaj da izvrši bespravnu sječu na parceli u posjedu oštećenog zato što je istu vršio bez prethodne doznake i potrebne dokumentacije koja je potrebna i kod sječe šume u svom vlasništvu, jer ta činjenica sama po sebi, a pri postojanju prednjih okolnosti na koje je ukazao ovaj sud, nije dovoljna za zaključak o postojanju umišljaja kod optuženog na izvršenje predmetnog krivičnog djela, obzirom da sječa šume u svom vlasništvu bez potrebne dokumentacije ne predstavlja krivično djelo nego prekršaj.

Kod takvog stanja stvari, bez obzira što prvostepeni sud presudu kojom optuženog oslobađa od optužbe zasniva na zaključku da nije dokazano da je sječa predmetnih stabala izvršena u tuđoj šumi, pobijana presuda se pokazuje kao pravilna i zakonita time što je donijeta primjenom odredbi člana 299. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH koja presuda se ima donijeti i kada nije dokazano subjektivno svojstvo optuženog kao bitno obilježje krivičnog djela koje je predmet optužbe.

Sve prednje jeste razlogom da se žalba kantonalnog tužitelja u cijelosti ocijeni neosnovanom, zbog čega je predmetnu žalbu kao takvu bilo nužno odbiti primjenom odredbe člana 328. Zakona o krivičnom postupku Federacije BiH i potvrditi prvostepenu presudu.

Zapisničar
Mironija Jozak

Predsjednica vijeća
Lazarela Porić

Pouka: Protiv ove presude žalba nije dopuštena.